

Nr 15.

Av herr **Fröderberg**, om pension åt förre vägarbetaren *Bränd Lars Persson*.

Genom ansökan den 8 januari 1946 anhöll förre vägarbetaren *Bränd Lars Persson* i Arbrå om att komma i åtnjutande av pension jämlikt kungl. kungörelsen den 22 juni 1944 nr 502 angående pensionering av vissa f. d. arbetare inom vägväsendet.

Genom skrivelse den 25 februari 1947 meddelade kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, att den inte kunde tillstyrka ansökningen, då *Persson* inte innehaft en sammanlagd anställningstid av 15 år. Det framgår dock av gjorda utredningar, att *Persson* haft en sammanlagd anställningstid av 14 år och 10 månader före 60 års ålder samt att han efter fyllda 60 år såsom fullt arbetsför arbetat ytterligare 1 år och 7 månader, 22/5 1944—17/11 1945, och därigenom fått en sammanlagd anställningstid av 16 år och 5 månader.

Då myndigheterna göra gällande, att *Persson* såsom arbetslös skulle ha hänvisats till arbeten 1/2—31/12 1921 och 1/7—30/10 1923, strider detta mot hans egna uppgifter och uppvisade intyg. *Persson* själv uppger, att han både anställdes och avlönades såsom specialarbetare. Det gällde omläggande av vägtrummor, som den *hänvisade* arbetskraften inte kunde utföra.

I övrigt hänvisas till den bifogade skriftväxlingen* mellan vägförvaltningen i Gävleborgs län och Svenska Väg- och Vattenbyggnadsförbundet.

Med stöd av ovanstående får jag härmed föreslå,

att *Persson* måtte beviljas pension, som om han fullgjort den stipulerade minimitiden före fyllda 60 år.

Stockholm den 12 januari 1951.

Gottfr. Fröderberg.

* Överlämnad till utskottet.